

ἡ κακία γλῶσσα φεύγει ἀπὸ σιμά των, ἔχουν τὸν συμπαθιτικὸν μα-
γνήτην.

Περιδιαβάζον ὅλοι αὐτοὶ, ὅχι βέβαια ἀπὸ ἀνάγκην περιπάτου, διότι
τότε ἄλλοθι γίνεται ὁ περίπατος, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχουν τὴν εὐχαρίστησιν
νὰ ἀποδεικνύῃ ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην τῆς Κυριακῆς τῆς τὸν στολισμὸν
καὶ τὰς νεωτέρας τροποποιήσεις ὅσας ἐπέφερεν εἰς τὴν φούσκω-
μα, τὸ μπονέ της, ἢ τὸ στάσιμόν της, καὶ νὰ προσκρούῃ ἐπὶ τῆς ῥά-
χειος ἢ τὴν πλευράν τοῦ μὲν, (ὅχι ἐπίτηδες) διὰ νὰ λαμβάνῃ πάλιν
τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀκούῃ pardon—μὲ συγχωρεῖτε, κυρία, τὸ ὅποσον
εἶναι ὀλίγον σπάνιον εἰς Σύρον· εἰς τὴν συμπεριφορὰν των οἱ ἄνθρωποι
εἶναι ὀλίγον δημοκρατικοί, ὥσθ' ἀριστοκρατικοὶ εἶναι εἰς τὰς ιδέας των.
Ἐθιμον, συνήθεια ἤθη δὲν κατακρίνονται.

— Περιπατῶ καὶ ἐγώ, — Αἱ! καυμένη, λέγει μία μικρὰ παμπό-
νηρος, πρὸς τὴν πλησίον της — ἦλθεν καυμένη ὁ Ἀβδηρίτης ἀπὸ τὰς
Ἀθήνας. . . .

— Ἀλήθεια!

— Μὴ μοῦ τὸ λές, λυποθυμῶ· πᾶμε νὰ φύγωμε· δ.ότι φοβοῦμαι
τὸ δαιμόνιόν του.

— Μὴν εἶσαι τρελλή; ἡμεῖς καπέλλα πλατιά, δὲν φοροῦμαι· μήτε
σιδηρένια ἐσωφόρια. . . .

— Ναὶ μά. . . .

— Τί, τὸ μυστικόν σου· μὴ φοβῆσαι ἂν δὲν τὸ εἶπῃς δὲν τὸ μαν-
θάνει. . . .

— Καὶ εἰξεύρεις δέσποτα, τί εἶναι τὸ μυστικόν της; ἄκουσε. πλὴν
εἰς τὴν ἐρχόμενον. . . .

Δ. Ν. ΒΡΑΤΕΑΝΟΣ

Χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ διδαχθῶσι τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ
ἐκμάθωσιν αὐτὴν ἐντελῶς, εἰδοποιούμεν, ὅτι ὁ Κύριος Κάρολος Ποτ-
τέν, καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ
τῶν Εὐελπίδων, δίδει μαθήματα καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, εἰς ἰδιαιτέ-
ρας τάξεις ἐκ μαθητῶν πέντε ἐκάστη συγκειμένη· ὁ ἐπιθυμῶν εὐρί-
σκει αὐτὸν εὐκαιρον εἰς συνενόησιν ἀπὸ τῆς 6. μέχρι τῆς 8. Μ. Μ. εἰς
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ οἰκίαν.

Ὅσοι τῶν Κυρίων συνδρομητῶν ἐκ τῶν ἐν ταῖς
ἐπαρχίαις δὲν μᾶς ἔμβασαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν
των, παρακαλοῦνται νὰ παραδώσωσιν αὐτὴν εἰς
τοὺς Κ. Κ. Ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων, παρ'
ὧν θέλουν λαμβάνει καὶ τὰς ἀποδείξεις ἡμῶν.